

# REKOMMENDATIONER

## RÅDETS REKOMMENDATION (EU) 2022/915

av den 9 juni 2022

### om operativt brottsbekämpande samarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 87.3 och 89 jämförda med artikel 292,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Gränsöverskridande brottsbekämpande samarbete är avgörande för hanteringen av säkerhetshot i Schengenområdet och för säkerställandet av att Schengenområdet fungerar väl. Det är avgörande att personer hindras från att undkomma brottsbekämpande myndigheter enbart genom att förflytta sig från en medlemsstat till en annan. Ett förstärkt gränsöverskridande brottsbekämpande samarbete mellan samtliga brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna kommer att bidra till att förbättra förebyggandet, förhindrandet, upptäckten och utredningen av brott i unionen. Ett sådant förstärkt samarbete omfattar gränsöverskridande insatser mellan två eller flera medlemsstater, såsom gränsöverskridande förföljande och gränsöverskridande övervakning samt transnationella insatser, exempelvis gemensamma insatser som inbegriper utstationering av tjänstemän inom brottsbekämpningen i andra medlemsstater.
- (2) Gränsöverskridande förföljande och gränsöverskridande övervakning är oundgängliga instrument för operativt brottsbekämpande samarbete – utan dem kan personer undkomma brottsbekämpande myndigheter genom att passera gränsen för att utnyttja ändringen av jurisdiktion och avsaknaden av kontinuitet i den brottsbekämpande verksamheten. Det bör rekommenderas att medlemsstaterna tar itu med de befintliga begränsningar som vissa medlemsstater har infört, eftersom de skapar hinder för att sådan verksamhet ska kunna genomföras på deras territorium. Det är också nödvändigt att, med respekt för befogenheterna för varje medlemsstats rättsliga myndigheter, anpassa vissa insatsregler för gränsöverskridande brottsbekämpande insatser för att övervaka och kvarhålla personer vid gränsöverskridande övervakning, gränsöverskridande förföljande och gemensamma insatser.
- (3) Det är nödvändigt att inrätta permanent gemensam patrullering och andra gemensamma insatsförmågor för att ta itu med brottslig verksamhet och de utmaningar för det operativa brottsbekämpande samarbetet som den ständiga och ökande rörligheten för personer, varor och tjänster inom unionen medför. Genom informationsutbyte spelar befintliga strukturer såsom centrumen för polis- och tullsamarbete en viktig roll i kampen mot gränsöverskridande brottslighet. Centrumen för polis- och tullsamarbete bör, i förekommande fall, kunna stödja gemensam patrullering och andra gemensamma insatser med utgångspunkt i gemensam riskanalys och behovsbedömning, i enlighet med tillämpliga rättsliga krav, för att förebygga, förhindra och upptäcka gränsöverskridande brott i unionens inre gränsområden, och stödja utredningar av dessa gränsöverskridande brott.
- (4) För att medlemsstaterna, rådet och kommissionen ska kunna få en korrekt kvantitativ bild av läget när det gäller genomförandet av verksamhet inom gränsöverskridande brottsbekämpande samarbete i unionen, bör det rekommenderas att medlemsstaterna årligen samlar in uppgifter och sammanställer statistik om sitt operativa brottsbekämpande samarbete och rapporterar den statistiken. Den statistiken kan ge detaljkunskap och grundligare insikter om medlemsstaternas behov och om eventuella frågor som behöver hanteras på unionsnivå.

- (5) Kriminella nätverk utnyttjar i sin brottsliga verksamhet avsaknaden av kontroller vid unionens inre gränser. Gemensam patrullering och andra gemensamma insatser är värdefulla verktyg i kampen mot alla typer av gränsöverskridande brottslighet.
- (6) När så är relevant och lämpligt bör det vara möjligt för medlemsstaterna att genomföra rekommendationerna om gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete inom ramen för den Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact) för att hantera identifierade och prioriterade hot från grov och organiserad internationell brottslighet. Riktad gemensam patrullering är till exempel ett flexibelt instrument grundat på underrättelsestyrt polisarbete som de berörda brottsbekämpande myndigheterna kan ta initiativ till. Medlemsstaterna skulle också kunna använda riktad gemensam patrullering tillsammans med andra operativa åtgärder i Empacts operativa åtgärdsplaner för att ta itu med särskilda prioriterade brottsområden.
- (7) Den begränsade tillgången till tjänstemän inom brottsbekämpningen som medlemsstaterna kan utstationera utomlands och bristen på samordnad utstationering på grundval av gemensamma förhandsanalyser kan göra utstationeringen av tjänstemän inom brottsbekämpningen i andra medlemsstater ineffektiv. I syfte att förenkla den administrativa och logistiska förvaltningen av gemensam patrullering och andra gemensamma insatser bör det rekommenderas att en stödplattform med en alleuropeisk dimension inrättas. Genom en sådan stödplattform skulle medlemsstaterna kunna utbyta information om sina behov och underlätta den effektiva och ändamålsenliga mobiliseringen av gemensam patrullering och andra gemensamma insatser, i syfte att upprätthålla och förbättra den allmänna ordningen och säkerheten, förebygga och förhindra brott och hjälpa till att hantera specifika brottsvägar på viktiga platser, vid specifika tidpunkter och i särskilda situationer. Stödplattformen skulle där så är lämpligt kunna få unionsfinansiering samt administrativt och logistiskt stöd från Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 <sup>(1)</sup>.
- (8) Kommunikation och åtkomst till tillgänglig information är avgörande för ett framgångsrikt gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete. Det bör rekommenderas att medlemsstaterna tillåter att tjänstemän inom brottsbekämpningen som agerar i en annan medlemsstat har realtidsåtkomst till information i unionens informationssystem via den europeiska sökportalen (ESP) och till sina relevanta nationella databaser genom mobila lösningar, såsom bärbara enheter eller inbyggda datorer i brottsbekämpningsfordon, i enlighet med tillämpliga åtkomsträttigheter och tillämplig unionsrätt och nationell rätt. Det bör rekommenderas att den information som tillhandahålls de brottsbekämpande myndigheterna i en annan medlemsstat begränsas till vad som krävs hos tjänstemännen inom brottsbekämpningen vid utförandet av deras uppgifter under det gränsöverskridande brottsbekämpande samarbetet. Det bör också rekommenderas att tjänstemän inom brottsbekämpningen som agerar i en annan medlemsstat förses med tillförlitliga och säkra sammankopplingsbara mobila medel för realtidskommunikation, såsom verktyg för snabbmeddelanden, som fungerar över gränserna så att de kan kommunicera direkt med sina myndigheter och värdmedlemsstatens myndigheter. Det är nödvändigt att säkerställa sammankoppling av säkra kommunikationsmedel över gränserna, vilka åtminstone möjliggör säker användning av mobila medel för realtidskommunikation, samt geolokalisering av brottsbekämpningsfordon som används av tjänstemännen inom brottsbekämpningen, till exempel genom GPS-spårning eller drönare, under en gränsöverskridande brottsbekämpande insats.

Därför bör det rekommenderas att medlemsstaterna, i enlighet med sina specifika behov, använder sig av de tekniska lösningar som ska tillhandahållas av exempelvis Europol, särskilt på rekommendation av dess innovationslabb och med utgångspunkt i relevant arbete och relevanta projekt inom den europeiska innovationsknutpunkten för inre säkerhet, av särskilda expertgrupper såsom kärngruppen för säkra kommunikationer och det europeiska nätverket för brottsbekämpningsteknik (Enlets), samt genom sådana projekt som BroadWay-projektet. Medlemsstaterna kan också säkerställa sådan sammankoppling genom sammankoppling av äldre system med angränsande medlemsstater.

- (9) Effektivt gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete kräver utveckling mot en gemensam brottsbekämpningskultur i unionen. Det är mycket viktigt att inrätta gemensamma grundutbildningskurser, såsom de som inrättats av Spanien och Frankrike i Valdemoro, utbytesprogram för brottsbekämpningsaspiranter i ämnen som rör detta samarbete och fortbildningskurser i dessa ämnen för tjänstemän inom brottsbekämpningen och

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

brotsutredare för att bygga upp kompetens, kunskap och förtroende. Det är viktigt att medlemsstaterna i sina nationella grundutbildningskurser för brottsbekämpningsaspiranter inkluderar en möjlighet för en kurs i gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete. Det är också viktigt att medlemsstaterna strävar efter att utforma eller anpassa kurser i gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete i samarbete med Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2219 <sup>(2)</sup>, och att medlemsstaterna tillhandahåller språkutbildning för nationell fortbildning av tjänstemän.

Karriärvägar skulle kunna planeras för brottsbekämpningsaspiranter och tjänstemän inom brottsbekämpningen som utexamineras från sådana kurser. Det bör rekommenderas att medlemsstaterna fortsätter att på bästa sätt utnyttja Cepol genom att informera Cepol om sina utbildningsbehov, stödja Cepols verksamhet och bidra till att anpassa sin utbildningsportfölj till de prioriteringar avseende gränsöverskridande brottsbekämpande samarbete som fastställs i EU:s strategiska bedömningar av utbildningsbehoven. Det bör rekommenderas att medlemsstaterna reflekterar över möjligheten att skapa storskaliga och långsiktiga alleuropeiska gemensamma utbildnings- och utbytesprogram för brottsbekämpningsaspiranter och tjänstemän på området gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete.

- (10) Med tanke på vikten av samordning och samarbete när det gäller de frågor som tas upp i denna rekommendation, och framför allt rekommendationens genomförande, bör gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete vara en stående diskussionspunkt i rådets berörda arbetsgrupp. Den arbetsgruppen skulle kunna fungera som ett permanent forum där medlemsstaterna kan diskutera dessa frågor, inbegripet konvergensen av egna regler och avtal, andra åtgärder för att ta itu med hinder för de gränsöverskridande brottsbekämpande samarbetsinsatsernas effektivitet och ändamålsenlighet, rapportering om de framsteg som gjorts samt frågor som rör nödvändig vägledning och god praxis.
- (11) Det bör rekommenderas att denna rekommendation ges verkan inom en rimlig tidsram. Det bör också rekommenderas att medlemsstaterna så snart som det rimligen är möjligt inleder en process för att vid behov och i tillämpliga fall se över sina nationella regler och bilaterala och multilaterala avtal med andra medlemsstater för att ge verkan åt denna rekommendation.
- (12) Denna rekommendation påverkar inte regler om bärande och användning av tjänstevapen, inbegripet vid försvar av andra, användning av vägtrafikbefogenheter, användning av tekniska hjälpmedel för att genomföra gränsöverskridande övervakning eller utförande av identitetskontroller och frihetsberövande av personer som försöker undvika sådana kontroller. Likaså bör regler som fastställer vad som omfattas av rättsligt samarbete eller vad som kräver tillstånd från en rättslig myndighet inte heller påverkas.
- (13) För att säkerställa enhetlighet bör definitionerna och garantierna i denna rekommendation i förekommande fall grundas på och tolkas i överensstämmelse med tillämplig unionsrätt, särskilt konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna <sup>(3)</sup> (Schengenkonventionen), särskilt artiklarna 39–46, och rådets beslut 2008/615/RIF <sup>(4)</sup> och 2008/616/RIF <sup>(5)</sup> (*Prümbesluten*), särskilt artiklarna 17–19 i beslut 2008/615/RIF. Detsamma gäller hänvisningar till behovet av att respektera nationell rätt när unionsrätten redan hänvisar till nationella standarder.

<sup>(2)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2219 av den 25 november 2015 om Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2005/681/RIF (EUT L 319, 4.12.2015, s. 1).

<sup>(3)</sup> EGT L 239, 22.09.2000, s. 19.

<sup>(4)</sup> Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

<sup>(5)</sup> Rådets beslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 om genomförande av beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 12).

- (14) De framsteg som gjorts med att ge verkan åt denna rekommendation bör ses över efter en viss tidsperiod. Därför bör kommissionen senast två år efter antagandet av denna rekommendation bedöma de framsteg som gjorts och efter samråd med medlemsstaterna lägga fram en rapport. Den rapporten bör diskuteras i rådet, bland annat för att kommissionen ska kunna lägga fram förslag om rättsligt bindande unionsrättsakter om sådana akter behövs på området operativt brottsbekämpande samarbete.
- (15) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), deltar Danmark inte i antagandet av denna rekommendation, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna rekommendation är en utveckling av Schengenregelverket bör Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna rekommendation, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (16) Denna rekommendation, med undantag för avsnitten 2.1, 2.2 och 2.3, utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland deltar, i enlighet med artikel 5.1 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och i enlighet med artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG <sup>(6)</sup>. Irland deltar därför i antagandet av denna rekommendation.
- (17) När det gäller Island och Norge utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket <sup>(7)</sup>, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 H i rådets beslut 1999/437/EG <sup>(8)</sup>.
- (18) När det gäller Schweiz utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket <sup>(9)</sup>, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 H i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG <sup>(10)</sup> och med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF <sup>(11)</sup>.
- (19) När det gäller Liechtenstein utgör denna rekommendation, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av

<sup>(6)</sup> Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

<sup>(7)</sup> EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

<sup>(8)</sup> Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

<sup>(9)</sup> EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

<sup>(10)</sup> Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

<sup>(11)</sup> Rådets beslut 2008/149/RIF av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 50).

Schengenregelverket <sup>(12)</sup>, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 H i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU <sup>(13)</sup> och med artikel 3 i rådets beslut 2011/349/EU <sup>(14)</sup>.

- (20) När det gäller Cypern utgör avsnitten 2.1 och 2.2 i denna rekommendation en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.
- (21) När det gäller Bulgarien och Rumänien utgör avsnitten 2.1 och 2.2 i denna rekommendation en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.
- (22) När det gäller Kroatien utgör avsnitten 2.1 och 2.2 i denna rekommendation en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

#### ALLMÄN RAM

- a) Med tanke på att denna rekommendation inte har rättsligt bindande verkan rekommenderas det att medlemsstaterna ger verkan åt de åtgärder som anges i den i enlighet med tillämplig unionsrätt, i synnerhet den som har rättsligt bindande verkan.
- b) Denna rekommendation bör inte tolkas som att den syftar till att påverka de nationella regler om befogenheter, roller, begränsningar, skyddsåtgärder eller villkor som inte specifikt tas upp i denna rekommendation och som är tillämpliga på det berörda gränsöverskridande operativa brottsbekämpande samarbetet enligt unionsrättsakter med rättsligt bindande verkan, inbegripet Schengenkonventionen och Prümbesluten, och nationell rätt i enlighet med unionsrätten.
- c) Denna rekommendation stämmer överens med skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de rättsliga principerna enligt vad som fastställs i artikel 6 i EU-fördraget, inbegripet rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en rättvis rättegång, samt den höga dataskyddsnivå som fastställs i unionsrätten, särskilt i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 <sup>(15)</sup>.
- d) Medlemsstaterna får behålla eller anta regler och ingå avtal som föreskriver närmare samarbete än de åtgärder som fastställs i denna rekommendation.

<sup>(12)</sup> EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

<sup>(13)</sup> Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

<sup>(14)</sup> Rådets beslut 2011/349/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, särskilt om polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 160, 18.6.2011, s. 1).

<sup>(15)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- e) Det rekommenderas att medlemsstaterna ger verkan åt denna rekommendation utan att det påverkar konventionen upprättad på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar <sup>(16)</sup> (Neapel II).

## SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Syftet med denna rekommendation är att stärka det operativa brottsbekämpande samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter.

Operativt brottsbekämpande samarbete täcker situationer där en medlemsstats brottsbekämpande myndigheter verkar på en annan medlemsstats territorium i samband med gränsöverskridande och andra transnationella insatser mellan två eller flera medlemsstater, till exempel under gränsöverskridande förföljande, gränsöverskridande övervakning, gemensam patrullering eller andra gemensamma insatser, eller i samband med turistsäsongen eller ett stort evenemang.

### 1. DEFINITIONER

I denna rekommendation gäller följande definitioner:

- a) *brottsbekämpande myndighet*: den behöriga myndigheten i den mening som avses i artikel 87.1 i EUF-fördraget.
- b) *gränsöverskridande förföljande*: en brottsbekämpande insats där tjänstemän vid en brottsbekämpande myndighet i en medlemsstat, i den medlemsstaten, förföljer en eller flera personer och under förföljandet passerar gränsen till en annan medlemsstat och fortsätter det förföljandet på en eller flera andra medlemsstaters territorium efter det att personen eller personerna har passerat gränsen.
- c) *gränsöverskridande övervakning*: en brottsbekämpande insats där tjänstemän vid en brottsbekämpande myndighet i en medlemsstat, som en del av en brottsutredning i den medlemsstaten, övervakar en eller flera personer och fortsätter den övervakningen på en annan medlemsstats eller flera andra medlemsstaters territorium efter det att personen eller personerna har passerat gränsen.
- d) *gemensamma insatser*: brottsbekämpande insatser, inbegripet gemensam patrullering och andra gemensamma insatser på området allmän ordning, allmän säkerhet samt förebyggande och förhindrande av brottslighet, vilka genomförs gemensamt av tjänstemän vid de brottsbekämpande myndigheterna i två eller flera medlemsstater, varigenom tjänstemän från en medlemsstat agerar på en annan medlemsstats territorium.
- e) *gemensam kontaktpunkt*: det nationella centrala organ som utsetts för det internationella brottsbekämpande samarbetet i enlighet med avsnitt "Allmän ram" i denna rekommendation.
- f) *centrum för polis- och tullsamarbete*: en gemensam brottsbekämpningsstruktur som syftar till att utbyta information och ge stöd till annan brottsbekämpande verksamhet i unionens inre gränsområden, som en medlemsstat har inrättat på grundval av ett bilateralt eller multilateralt avtal med en eller flera angränsande medlemsstater och som är belägen i omedelbar närhet av gränserna mellan de berörda medlemsstaterna.
- g) *statistik*: de icke-personuppgifter som samlas in av medlemsstaterna och rapporteras till rådet och kommissionen i samband med de insatser för gränsöverskridande brottsbekämpande samarbete som anges i avsnitt 2.

### 2. AVHJÄLPANDE AV HINDER FÖR OPERATIVT BROTTSEKÄMPANDE SAMARBETE NÄR TJÄNSTEMÄN INOM BROTTSEKÄMPNINGEN AGERAR I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

#### 2.1 Gränsöverskridande förföljande

- a) Det rekommenderas att medlemsstaterna
- i) säkerställer att de former av brott med avseende på vilka gränsöverskridande förföljande kan genomföras på deras territorium omfattar de brott som förtecknas i bilagan och alla andra brott som kan leda till utlämning eller överlämnande och, när så är förenligt med nationell rätt, även undvikande av brottsbekämpande myndigheters kontroller,

<sup>(16)</sup> EGT C 24, 23.1.1998, s. 2.

- ii) tillåter att gränsöverskridande förföljande genomförs på deras territorium över land-, flod-, sjö- och luftgränser,
  - iii) tillåter att gränsöverskridande förföljande fortsätter på deras territorium utan geografiska eller tidsmässiga begränsningar, till dess att tjänstemännen från den egna brottsbekämpande myndigheten anländer,
  - iv) årligen samlar in uppgifter och sammanställer statistik om gränsöverskridande förföljanden som deras brottsbekämpande myndigheter har genomfört och rapporterar denna statistik till rådet och kommissionen. Denna årliga statistik omfattar
    - antalet genomförda gränsöverskridande förföljanden,
    - de medlemsstater på vars territorium de gränsöverskridande förföljandena genomfördes.
- b) Det rekommenderas att medlemsstaterna tillåter att tjänstemän från den brottsbekämpande myndigheten i en annan medlemsstat vilka utför gränsöverskridande förföljande på deras territorium
- i) bär tjänstevapen och ammunition samt annan tjänsteutrustning,
  - ii) använder sina tjänstevapen i nödvärn och, i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt, för att försvara andra,
  - iii) använder de vägtrafikbefogenheter som gäller i de medlemsstater där det gränsöverskridande förföljandet äger rum,
  - iv) i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt, använder sina GPS-system för att låta fordon för tjänstemän som genomför gränsöverskridande förföljanden spåras av den brottsbekämpande myndigheten i den andra medlemsstaten,
  - v) använder säkra medel för kommunikation i realtid över gränserna.
- c) Det rekommenderas att medlemsstaterna överväger att låta tjänstemän från den brottsbekämpande myndigheten i en annan medlemsstat vilka genomför gränsöverskridande förföljande på deras territorium stoppa eller provisoriskt kvarhålla en förföljd person i enlighet med de förfaranden som fastställs i värdmedlemsstatens nationella rätt, inbegripet med hjälp av tvång och fysiskt våld, och med rätt att göra en kroppsvisitering av säkerhetsskäl i avvaktan på att tjänstemän från värdmedlemsstatens brottsbekämpande myndighet anländer.

## 2.2 Gränsöverskridande övervakning

- a) Det rekommenderas att medlemsstaterna
- i) tillåter att gränsöverskridande övervakning genomförs på deras territorium avseende personer som misstänks förbereda eller ha begått eller deltagit i ett eller flera av de brott som förtecknas i bilagan samt alla andra brott som kan leda till utlämning eller överlämnande, men även avseende personer som kan leda till att sådana misstänkta personer identifieras eller spåras,
  - ii) säkerställer att gränsöverskridande övervakning får utföras i syfte att fastställa huruvida konkreta brott har begåtts eller förbereds,
  - iii) tillåter att gränsöverskridande övervakning genomförs på deras territorium över land-, havs-, flod-, sjö- och luftgränser,
  - iv) baserat på gemensamt överenskomna förfaranden, tillåter och underlättar sammanslagning av material, i syfte att utföra gränsöverskridande övervakning på ett effektivare sätt,
  - v) utser en eller flera centrala myndigheter för att samordna inkommande och utgående gränsöverskridande övervakning, som ska vara en del av eller arbeta i nära samarbete med den gemensamma kontaktpunkten och kunna behandla och lämna in ansökningar om tillstånd dygnet runt, alla dagar i veckan.

- b) Det rekommenderas att medlemsstaterna tillåter att tjänstemän från den brottsbekämpande myndigheten i en annan medlemsstat vilka utför gränsöverskridande övervakning på deras territorium
- i) bär tjänstevapen och ammunition samt annan tjänsteutrustning,
  - ii) använder sina tjänstevapen i nödvärn och, i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt, för att försvara andra,
  - iii) i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt använder de tekniska hjälpmedel som krävs för att utföra gränsöverskridande övervakning, inbegripet GPS-spårare, drönare och ljud- och videoutrustning,
  - iv) använder säkra medel för kommunikation i realtid över gränserna.

### 2.3 Gemensamma insatser

- a) Det rekommenderas att medlemsstaterna tillåter att tjänstemän från den brottsbekämpande myndigheten i en annan medlemsstat, vilka deltar i gemensamma insatser på deras territorium, gör åtminstone följande, förutsatt att liknande befogenheter beviljas och liknande utrustning, inbegripet uniformer, tillhandahålls tjänstemän vid deras egna brottsbekämpande myndigheter:
- i) Utför identitetskontroller och provisoriskt kvarhåller personer som försöker undvika en identitetskontroll.
  - ii) Bär uniform, tjänstevapen och ammunition samt annan tjänsteutrustning.
  - iii) Använder sina tjänstevapen i nödvärn och för att försvara andra.
  - iv) Använder säkra medel för kommunikation i realtid över gränserna eller tillhandahåller andra möjligheter till gränsöverskridande kommunikation. I detta syfte bör nödvändiga tekniska förutsättningar för säker realtidskommunikation föreskrivas.
- b) Det rekommenderas att medlemsstaterna samordnar gemensamma insatser i fall där flera insatser genomförs, genom sina brottsbekämpande myndigheter.
- c) Det rekommenderas att medlemsstaterna årligen samlar in uppgifter och sammanställer statistik om gemensamma patrulleringar och andra gemensamma insatser som deras brottsbekämpande myndigheter har genomfört på andra medlemsstaters territorier och rapportera denna statistik till rådet och kommissionen. Denna årliga statistik omfattar
- i) antalet genomförda gemensamma patrulleringar och andra genomförda gemensamma insatser,
  - ii) de medlemsstater på vars territorium de gemensamma patrulleringarna eller de andra gemensamma insatserna genomfördes.

### 3. CENTRUM FÖR POLIS- OCH TULLSAMARBETE

- a) Det rekommenderas att medlemsstater som är värd för eller deltar i ett centrum för polis- och tullsamarbete säkerställer att centrumen, utöver sin befintliga inriktning på informationsutbyte, utför följande uppgifter:
- i) Stöder, underlättar och, i relevanta fall, samordnar gemensam patrullering och andra gemensamma insatser i unionens inre gränsområden.



- ii) Bidrar till eller gör gemensamma analyser av gränsöverskridande brott som är specifika för deras inre gränsområde i unionen och, i förekommande fall, delar med sig av denna analys genom den nationella gemensamma kontaktpunkten med berörda nationella myndigheter, andra medlemsstater och behöriga unionsbyråer och unionsorgan, såsom Europol, den europeiska gräns- och kustbevakningen, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 <sup>(17)</sup> och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), inrättad genom kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom <sup>(18)</sup>.
  - iii) Stöder utredningar av gränsöverskridande brott som inträffar i unionens inre gränsområden.
- b) Det rekommenderas att medlemsstaterna stärker det gränsöverskridande brottsbekämpande samarbetet och antar bästa praxis för sådant samarbete med sina grannstater, på bilateral eller multilateral grund, inbegripet genom gemensamma polisstationer och centrum för polis- och tullsamarbete.
4. EN STÖDPLATTFORM FÖR GEMENSAM PATRULLERING OCH ANDRA GEMENSAMMA INSATSER
- a) Det rekommenderas att medlemsstaterna inrättar en stödplattform som gör det möjligt att fastställa och på central nivå registrera de behov som varje medlemsstat har framfört utan att översända personuppgifter när det gäller organisering av gemensam patrullering eller andra gemensamma insatser
- i) på platser som är särskilt viktiga för att förebygga, förhindra och bekämpa brottslighet, exempelvis centrala brottsnav eller turistområden som besöks av turister från andra medlemsstater,
  - ii) vid stora sammankomster och större evenemang som sannolikt kommer att locka besökare från andra medlemsstater, exempelvis stora idrottsevenemang eller internationella toppmöten,
  - iii) vid katastrofer eller allvarliga olyckor, i samordning med unionens civilskyddsmekanism och i synnerhet Centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC) <sup>(19)</sup>.
- b) Det rekommenderas att medlemsstaterna
- i) förser stödplattformen med information om deras behov och omständigheterna kring begäran om att upprätthålla allmän ordning och säkerhet och förebygga och förhindra brott,
  - ii) beroende på de gemensamma insatsernas karaktär, utser en lämplig kontaktpunkt till nationell kontaktpunkt för sådan gemensam patrullering och sådana andra gemensamma insatser samt översändande av relevant information.
5. SÄKERSTÄLLANDE AV EFFEKTIV TILLGÅNG TILL INFORMATION OCH KOMMUNIKATION
- a) Det rekommenderas att medlemsstaterna säkerställer att de tjänstemän från deras brottsbekämpande myndigheter som deltar i gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete i enlighet med denna rekommendation och som agerar på en annan medlemsstats territorium
- i) har säker fjärråtkomst till sina egna nationella databaser och till unionsdatabaser och internationella databaser via ESP, i enlighet med unionsrätten och deras nationella rätt, så att de kan utföra sina brottsbekämpningsuppgifter på en annan medlemsstats territorium som en del av gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete, till exempel att utföra identitetskontroller,
  - ii) kan använda säkra medel för kommunikation i realtid som fungerar på en annan medlemsstats territorium, så att de kan kommunicera direkt med den brottsbekämpande myndigheten i sin medlemsstat och med tjänstemän från brottsbekämpande myndigheter i den eller de andra berörda medlemsstaterna.

<sup>(17)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

<sup>(18)</sup> Kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom av den 28 april 1999 om inrättande av en europeisk byrå för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 20).

<sup>(19)</sup> Under kriser och i nödsituationer (främst kopplade till katastrofer eller stora olyckor) kan berörda medlemsstater eller tredjeländer begära civilskydd eller humanitär bistånd genom unionens civilskyddsmekanism. ERCC samordnar, underlättar och medfinansierar därefter medlemsstaternas svar på begäran om bistånd.

- b) Det rekommenderas att medlemsstaterna säkerställer säker direktkommunikation i realtid över gränserna genom att antingen använda de tekniska lösningar som till exempel Europol, särskilda expertgrupper eller unionsfinansierade projekt ska tillhandahålla, eller genom att koppla samman äldre system med angränsande medlemsstater.

#### 6. GEMENSAM UTBILDNING OCH FORTBILDNING MED AVSEENDE PÅ GRÄNSÖVERSKRIDANDE OPERATIVT BROTTSBEKÄMPANDE SAMARBETE

Det rekommenderas att medlemsstaterna

- a) inkluderar en möjlighet för en kurs i gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete i grundutbildningskurserna i syfte att göra brottsbekämpningsaspiranter bekanta med den europeiska brottsbekämpningskulturen,
- b) så långt det är genomförbart inom de nationella strukturerna tillsammans med angränsande medlemsstater inrättar gemensamma grundutbildningskurser och utbytesprogram för sina brottsbekämpningsaspiranter om gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete,
- c) strävar efter att, i samarbete med Cefpol på begäran av medlemsstaterna, utforma eller anpassa sina nationella kurser om gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete, som ska användas för nationell kontinuerlig fortbildning för tjänstemän inom brottsbekämpningen,
- d) inrättar gemensamma kontinuerliga fortbildningskurser och fortbildningsinitiativ för tjänstemän inom brottsbekämpningen, så att dessa utvecklar färdigheter och kunskaper i gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete, i synnerhet när det gäller relevant lagstiftning, insatsregler, verktyg, teknik, mekanismer, förfaranden och bästa praxis,
- e) strävar efter att utforma och erbjuda karriärvägar för tjänstemän inom brottsbekämpningen som genomgått gemensamma grundutbildningskurser, utbytesprogram eller särskilda kurser för gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete,
- f) tillhandahåller språkutbildning och utbildning för tjänstemän från de brottsbekämpande myndigheter som sannolikt kan involveras i gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete i operativa förfaranden, förvaltnings- och straffrätt, straffrättsliga förfaranden i andra medlemsstater och vilka myndigheter som ska kontaktas i andra medlemsstater,
- g) strävar efter att med vederbörlig hänsyn till medlemsstaternas behov anpassa sin utbildningsportfölj till de prioriteringar avseende gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete som fastställs i EU:s strategiska bedömningar av utbildningsbehoven,
- h) informerar Cefpol om sina behov av utbildning i gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete och stödjer Cefpols berörda verksamhet, så att Cefpol kan bidra till utbildningen av tjänstemän inom brottsbekämpningen,
- i) överväger möjligheten att skapa storskaliga och långsiktiga alleuropeiska gemensamma utbildnings- och utbytesprogram för brottsbekämpningsaspiranter och tjänstemän inom brottsbekämpningen på området gränsöverskridande operativt brottsbekämpande samarbete.

#### 7. SLUTBESTÄMMELSER

- a) Det rekommenderas att medlemsstaterna diskuterar och går vidare med de frågor som omfattas av denna rekommendation, särskilt frågor som rör dess genomförande.
- b) Det rekommenderas att medlemsstaterna fullt ut utnyttjar det ekonomiska stöd som görs tillgängligt genom instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014<sup>(20)</sup> (Fonden för inre säkerhet (Polis)) för att förbättra och intensifiera det gränsöverskridande operativa samarbetet.

<sup>(20)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF (EUT L 150, 20.5.2014, s. 93).

- c) Det rekommenderas att medlemsstaterna, när de ger verkan åt denna rekommendation, så snart som det rimligen är möjligt efter dagen för denna rekommendations antagande vid behov inleder en översyn av sina nationella regler och bilaterala och multilaterala avtal om operativt brottsbekämpande samarbete med andra medlemsstater.
- d) Det rekommenderas att kommissionen, senast två år efter antagandet av denna rekommendation, bedömer den verkan som medlemsstaterna gett denna rekommendation och, efter samråd med medlemsstaterna, offentliggör en rapport och lägger fram den för rådet.

Utfärdad i Luxembourg den 9 juni 2022.

*På rådets vägnar*  
É. DUPOND-MORETTI  
*Ordförande*

---

## BILAGA

**Lista över brott som avses i underavsnitten 2.1 och 2.2**

- Deltagande i en kriminell organisation.
- Terrorism.
- Människohandel.
- Sexuell exploatering av barn samt barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Korruption, inbegripet givande och tagande av muta.
- Bedrägeri, inbegripet sådant som påverkar unionens finansiella intressen i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 <sup>(1)</sup>.
- Tvätt av vinning av brott.
- Penningförfalskning, inbegripet euroförfalskning.
- It-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.
- Mord och grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld eller väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Varumärkesförfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- Förfalskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Handel med stulna fordon.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan, fartyg eller rymdfarkoster.
- Sabotage.

---

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).